

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LXXVII. — Wydana i rozesłana dnia 20. listopada 1896.

Treść: (№ 205—209). 205. Ustawa o urządzeniu rozciągłości uprawnienia do kilku rodzajów kupiectwa drobiazgowego. — 206. Obwieszczenie o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową w mieście Libercu, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności. — 207. Rozporządzenie, tyczące się postępowania ze względu na cło ze solą glauberską zawierającą sodę. — 208. Ustawa o uzyskaniu funduszów na wystawienie nowej budowli w celu pomieszczenia kliniki chorób ocznych c. k. Uniwersytetu krakowskiego. — 209. Obwieszczenie o oddzieleniu gminy Chobot od okręgu Urzędu podatkowego niepołomickiego i przyłączeniu jej do okręgu Urzędu podatkowego bocheńskiego.

205.

Ustawa z dnia 4. lipca 1896,

o urządzeniu rozciągłości uprawnienia do kilku rodzajów kupiectwa drobiazgowego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Osnowę §. 38 ustawy z dnia 15. marca 1883, Dz. u. p. Nr. 39, zmieniającej i uzupełniającej ustawę przemysłową, uzupełnia się następującem postanowieniem, które stanowić ma ustęp czwarty onegoż:

Rozciągłość uprawnienia kupiectwa drobiazgowego o mniejszym zapasie towarów, z ograniczeniem do sprzedaży płodów pomniejszej wartości jedynie w obrocie lokalnym (sprzedaż różnych towarów, przemysł przekupniowy lub kramarski, handel wiktuałów itp.), może być urządzona drogą rozporządzenia po wysłuchaniu Izb handlowo-przemysłowych, jakoteż stowarzyszeń interesowanych.

§. 2.

Ustawa niniejsza nabywa mocy obowiązującej w sześć miesięcy po ogłoszeniu.

Od chwili, w której rozporządzenie w §. 1ym wzmiankowane wejdzie w wykonanie, rodzaje ku-

piectwa drobiazgowego, onemże urządzone, mogą być wykonywane tylko w rozciągłości tamże oznaczonej.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi handlu i Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ischl, dnia 4. lipca 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Glanz r. w.

206.

Obwieszczenie Ministerstwa kolei żelaznych z dnia 5. października 1896,

o nadaniu koncesyi na małą kolej wązko-torową w mieście Libercu, która utrzymywana być ma w ruchu zapomocą elektryczności.

Na zasadzie i w myśl postanowień ustawy o kolejach niższego rzędu z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895), c. k. Ministerstwo kolei żelaznych w porozumieniu z interesowanymi c. k.

Ministerstwami, tudzież c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, nadało gminie miasta Liberca, o to proszącej, koncesyę do wybudowania i utrzymywania w ruchu małej kolei wązko-torowej, na której ruch utrzymywany być ma zapomocą elektryczności, od dworca c. k. uprzyw. kolei łączącej południowo-północno-niemieckiej przez miasto placami Sukienym, Staromiejskim i Teatralnym do Belwederu koło Ogrodu ludowego, pod następującymi bliżej określonymi warunkami i zastrzeżeniami:

§. 1.

Kolei koncesyonowanej zapewniają się dobrodziejstwa finansowe wyszczególnione w artykule V ustawy na wstępie wzmiankowanej.

Okres przewidzianego w artykule V, lit. d) ustawy powyższej uwolnienia od podatku zarobkowego i dochodowego, od opłacania należności stęplowych od kuponów, jakoteż od wszelkiego nowego podatku państwa, któryby w przyszłości mocą ustaw został na ich miejsce zaprowadzony, ustanawia się na lat 15, licząc od dnia dzisiejszego.

Gdyby stępel od biletów osobowych miał być zamieniony na opłatę procentową, zastosowane być ma postanowienie artykułu XX, ustęp drugi ustawy rzeczonej.

§. 2.

Koncesyonaryuszka obowiązana jest rozpocząć niezwłocznie budowę kolei żelaznej na wstępie oznaczonej, skończyć najpóźniej w przeciągu roku, licząc od dnia dzisiejszego, gotową kolej oddać na użytek publiczny i utrzymywać w ruchu bez przerwy przez cały okres koncesyjny.

Jako rękojmię dotrzymania powyższego terminu budowy, dać ma koncesyonaryuszka na żądanie Rządu stosowną kaucyę a to w papierach obiegowych, w których wolno lokować pieniądze sieroce.

W razie niedotrzymania powyższego zobowiązania, kaucya ta uznana być może za przepadłą.

§. 3.

Do wybudowania kolei koncesyonowanej nadaje się koncesyonaryuszce prawo wyłączenia podług przepisów ustawowych w tej mierze obowiązujących.

Takież samo prawo nadane będzie koncesyonaryuszce do wybudowania wszelkich kolei podjazdowych, gdyby Rząd ze względu na dobro publiczne uznał potrzebę wybudowania takich kolei.

§. 4.

O ileby do wybudowania kolei koncesyonowanej użyte być miały drogi nie pod zarządem gminy będące, koncesyonaryuszka winna postarać się o zezwolenie tych, którzy do utrzymywania owych dróg są obowiązani a względnie Władz lub urzędów, którym według istniejących ustaw służy prawo udzielania pozwolenia do używania drogi.

§. 5.

We względzie budowy kolei koncesyonowanej i ruchu na niej zastosować się powinna koncesyonaryuszka do osnowy niniejszego dokumentu koncesyjnego i do warunków koncesyjnych technicznych, które Ministerstwo kolei żelaznych ustanowi, jakoteż do istniejących w tej mierze ustaw i rozporządzeń, mianowicie do ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) i Porządku ruchu kolei z dnia 16. listopada 1851 (Dz. u. p. Nr. 1 z r. 1852), o ile takowe w myśl postanowień rozdziału B ustawy z dnia 31. grudnia 1894 (Dz. u. p. Nr. 2 z r. 1895) znajdują zastosowanie na małych kolejach, tudzież do ustaw i rozporządzeń, jakieby w przyszłości zostały wydane, nakoniec do zarządzeń c. k. Ministerstwa kolei żelaznych i w ogóle Władz powołanych.

§. 6.

Nadaje się koncesyonaryuszce prawo utworzenia za osobnem zezwoleniem Rządu i pod warunkami, które on ustanowi, Spółki akcyjnej, która wnijść ma we wszystkie prawa i obowiązki koncesyonaryuszki.

Wypuszczenie w obieg obligacyj pierwszorzędnych jest wzbronione.

Natomiast nadaje się koncesyonaryuszce prawo wypuszczenia w obieg akcyj pierwszorzędnych, które mieć będą pod względem wypłaty odsetek i umorzenia, pierwszeństwo przed akcyami zakładowemi, za sumę, którą Rząd oznaczy.

Dywidenda należąca się od akcyj pierwszorzędnych, zanim akcyę zakładowę nabeđą prawa do pobierania dywidendy, nie może być wymierzana w większej kwocie jak po 4 od sta i dopłaty z dochodów późniejszych lat są wzbronione.

Cyfra kapitału zakładowego rzeczywistego jakoteż imiennego podlega zatwierdzeniu Rządu.

W tym względzie przyjmuje się za zasadę, że oprócz kosztów na sporządzenie projektu, budowę i urządzenie kolei łącznie z kosztami sprawienia

taboru kolejowego, jakoteż na uposażenie funduszu zasobnego rzeczywiście wyłożonych i należycie udowodnionych, z doliczeniem odsetek interkalarnych rzeczywiście zapłaconych w okresie budowy i straty na kursie rzeczywiście poniesionej przy gromadzeniu kapitału, żadne wydatki jakiegobądź rodzaju nie mogą być liczone.

Gdyby po wybudowaniu kolei jeszcze jakie nowe budowle wystawione lub urządzenia ruchu pomnożone być miały, koszta przez to poniesione mogą być doliczone do kapitału zakładowego, jeżeli Rząd pozwolił na wzniesienie projektowanych nowych budowli lub pomnożenie urządzeń ruchu i jeżeli koszta będą należycie wykazane.

Cały kapitał zakładowy umorzony być ma w obrębie okresu koncesyjnego według planu amortyzacyjnego podlegającego zatwierdzeniu Rządu.

Statut Spółki jakoteż formularze akcji zakładowych i pierwszorzędných, które mają być wypuszczone, podlegają zatwierdzeniu Rządu.

§. 7.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest dozwalać podoficerom i ordynansom służbę pełniącym bezpłatnego przejazdu koleją. Co do bliższych szczegółów w tym względzie umówić się należy z właściwymi Władzami wojskowymi.

Koncesjonaryuszka zobowiązuje się przy obsadzeniu posad mieć wzgląd na wysłużonych podoficerów armii, marynarki wojennej i obrony krajowej w myśl ustawy z dnia 19. kwietnia 1872 (Dz. u. p. Nr. 60).

§. 8.

Gdyby z powodu uroczystości, marszów wojska, parad, tudzież w razie budowy kanałów, przewodów rurowych itp. Władze uznały za potrzebne wstrzymanie na pewien czas ruchu na tej kolei, koncesjonaryuszka ma poddać się bez oporu odnośnym zarządzeniom Władz, bez jakiegokolwiek roszczenia do wynagrodzenia za stratę poniesioną w skutek czasowego wstrzymania ruchu.

§. 9.

Urzednicy państwa, funkcyonaryusze i słuźy, jadący koleją z polecenia Władz sprawujących nadzór nad zarządem i ruchem kolei żelaznych lub dla zabezpieczenia interesów państwa z powodu koncesyi lub w sprawach dochodów niestałych, gdy się wywiada certyfikatami urzędowymi, jakie c. k. Ministerstwo kolei żelaznych dla wylegitymowania się

wystawiać im będzie, przewożeni być powinni z pakunkiem podróźnym bezpłatnie.

§. 10.

Koncesjonaryuszka obowiązana jest przewozić pocztę tudzież funkcyonaryuszów zarządu pocztowego i telegraficznego wszystkimi pociągami programowymi.

Za te świadczenia, jakoteż za wszelkie inne na rzecz zakładu pocztowego może koncesjonaryuszka żądać odpowiedniego wynagrodzenia, które ustanowione będzie drogą ugody.

Korespondencye, tyczące się zarządu kolei, wymieniane między dyrekcją lub gronem kierującym przedsiębiorstwa kolejowego a jej podwładnymi funkcyonaryuszami lub przez tych ostatnich między sobą, mogą być przewożone przez słuźy zakładu kolejowego.

§. 11.

Koncesyą nadaje się z obroną przeciw zakładaniu nowych kolei w myśl §. 9go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne na lat sześćdziesiąt (60), licząc od dnia dzisiejszego, a po upływie tego czasu utraci ona moc swoją.

Rząd może także wyrzec wygaśnięcie koncesyi przed upływem przerzeczonego czasu, gdyby określone w §. 2im zobowiązania pod względem rozpoczęcia i skończenia budowy, tudzież otwarcia ruchu nie były dopełnione, o ile przekroczenie terminu nie dałoby się usprawiedliwić w myśl §. 11go, lit. b) ustawy o koncesyach na koleje żelazne.

§. 12.

Prawo kaduku na rzecz państwa, ustanowione w §. 8 ustawy o koncesyach na koleje żelazne z dnia 14. września 1854 (Dz. u. p. Nr. 238) nie stosuje się do kolei koncesjonowanej.

§. 13.

Koncesjonaryuszka nie jest upoważniona do odstąpienia trzecim osobom utrzymywania ruchu na kolej koncesjonowanej, wyjąwszy, gdyby Rząd wyraźnie na to zezwolił.

§. 14.

Rząd ma prawo przekonywać się, czy budowa kolei i jej urządzenia ruchu są we wszystkich częściach wykonane odpowiednio celowi i trwale, tudzież zarządzić, aby wadom w tym względzie zapobieżono lub takowe usunięto.

§. 15.

Rząd zastrzega sobie, że gdyby pomimo poprzedniego ostrzeżenia dopuszczono się ponownie naruszenia lub zaniedbania obowiązków, w dokumencie koncesyjnym, warunkach koncesyjnych lub ustawami przepisanych, będzie temu zapobiegał środkami odpowiadającymi ustawom, a według okoliczności unieważni koncesję jeszcze przed upływem czasu, na który została nadana.

Guttenberg r. w.

207.

Rozporządzenie Ministerstw skarbu i handlu z d. 22. października 1896,

tyczące się postępowania ze względu na cło ze solą glauberską zawierającą sodę.

W porozumieniu z interesowanymi Ministerstwami królewsko węgierskimi uzupełnia się Uwagę pod wyrazem „Sól glauberska“ w urzędowym alfabetycznym spisie towarów taryfy cłowej w następujący sposób:

Sól glauberska, pojawiająca się często w handlu pod nazwą „Sulfat“ (sól glauberska kalcynowana) uzyskiwana jako produkt odpadowy przy wyrobie węgla stroncyany (stroncyanitu) z celestynu a nabywana mianowicie do hut szklanych, zawiera zwyczajnie pewien procent sody, co ztąd pochodzi, że minerał rzeczony musi być wydobywany zapomocą działania sody.

Taką sól glauberską, zawierającą dowodnie sodę, można ekspedyować według Nru 319 b taryfy za opłatą cła po 20 c. od 100 kg tylko w tym razie, jeżeli przez poddanie rozbirowi chemicznemu próbki urzędowo wziętej zostanie stwierdzone, że pomieniona procentowa ilość sody nie jest oczywiście umyślną przymieszką i nie przenosi 10⁰/₀.

Biliński r. w.

Glanz r. w.

208.

Ustawa z dnia 3. listopada 1896,

o uzyskaniu funduszków na wystawienie nowej budowl w celu pomieszczenia kliniki chorób ocznych c. k. Uniwersytetu krakowskiego.

Za zgodą obu Izb Rady państwa postanawiam co następuje:

§. 1.

Upoważnia się Rząd, żeby na gruncie, nabytym drogą kupna w Krakowie na zasadzie ustawy z dnia 11. lipca 1886, Dz. u. p. Nr. 122, kazał wystawić nowy budynek w celu pomieszczenia kliniki chorób ocznych c. k. Uniwersytetu krakowskiego.

§. 2.

Oдноśny wydatek na wykonanie budowy, łącznie z kosztami urzędzenia wewnętrznego, zarządu budowy itd. ustanawia się w sumie nieprzekraczalnej sto czterdzieści tysięcy (140.000) złotych.

Potrzebny kapitał może być uzyskany w myśl ustawy z dnia 15. sierpnia 1892, Dz. u. p. Nr. 145, przez zaciągnięcie pożyczki w sumie nieprzekraczalnej 140.000 zł. w taki sposób, żeby odsetki od potrzebnego kapitału wynosiły najwięcej cztery od sta i żeby pożyczka umorzona została od roku skończenia budowy zapomocą najwięcej 45 sum ryczałtowych płatnych ratami półrocznymi.

§. 3.

Wykonanie ustawy niniejszej, która nabywa mocy obowiązującej od dnia ogłoszenia, poruczam Mojemu Ministrowi wyznać i oświaty tudzież Mojemu Ministrowi skarbu.

Wiedeń, dnia 3. listopada 1896.

Franciszek Józef r. w.

Badeni r. w.

Gautsch r. w.

Biliński r. w.

209.

Obwieszczenie Ministerstwa skarbu z dnia 4. listopada 1896,

o oddzieleniu gminy Chobot od okręgu Urzędu podatkowego niepołomiczkiego i przyłączeniu jej do okręgu Urzędu podatkowego bocheńskiego.

Ponieważ gmina Chobot, która obwieszczeniem Ministerstwa skarbu z dnia 19. listopada 1895, Dz. u. p. Nr. 176, z powodu ustanowienia Urzędu podatkowego i sądowno-depozytowego w Niepołomicach, do okręgu tegoż Urzędu podatkowego przyłączona, tworzy jedną gminę katastralną z gminą Groblą, należąca do okręgu Urzędu podatkowego bocheńskiego, przeto oddziela się ją napowrót od okręgu Urzędu podatkowego niepołomiczkiego i przyłącza aż do dalszego zarządzenia do okręgu Urzędu podatkowego bocheńskiego.

Biliński r. w.